

הרב אברהם אוהיון

הכמ"צ היהודים

לקט ספורי קומיקס משבח
מחממתם ושנינותם של היהודים בכל הזמנים

עריכת לשון:

שאל עובדיה פתיה

ציורים:

סטודיו סגלוביץ'

כאן המקום להודות לעוסקים במלאכה

ראשית אשגור מלות ברכה ואין סוף הפרת הטוב למי שמתלחץ אלי בצבדתי, במסירות אין קץ ובאגמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמתחבר, ידידי ורב חביבי, רבי **שאל עובדיה פתיה** שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיה, הן בצריכת הלשון והן בהאדרת התלבוץ בדרך היתרית, המקצועית והמדקת. תודה מיוחדת לידידנו הנקר האמן המקצועי והציר המפלא **רון סגלוביץ'**, על ציורי הקומיקס המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיע בכל שלבי יצירת הספר בצבדתי המחכימות והקולעות אל המטרה. תפנים של תודה והערצה לנקדנות והמאיה המקצועית, הגב' **יהודית הירשמן**. הן אודה למעצקת והגרפיקאית ג'יד אמן, הגב' **מירי פלקסר**, על צבוב ועמוד הספר מתחלתו ועד סופו.

תודה מיוחדת לידידי הנפלאים: **דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן**, אשר תרמו מ'מסיונם' ונקדו חן וסיעו אף הם בשפור התלבוץ והציורים.

ואהרון, אהרון חביב, אודה לרציתי הנקרה וברוכת הנשורים, מנב"ת אשר סיעה לי בספר זה ומסייעתני בכל שאר הספרים, הן בכתבתם והן בהפקתם, ותן לה' כלבכה ונזכה לראות פרות בצמלנו, אמן.

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוהיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

איש קשר: מנחם
4164500@gmail.com | ohayon-books.co.il
למחבר אין כל קשר לאתר המכירות

עריכת לשון:
שאל עובדיה פתיה
הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן
ציורים:
סטודיו סגלוביץ'
עיצוב כריכה:
אביעד בן סימון
עיומוד ועיצוב:
מירי פלקסר
ניהול גרפי:
אברהם אוהיון

כל הזכויות שמורות
נדפס בישראל שבט תשע"ט
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור
Printed in Israel

סטודיו "יקרות"
מצייע שירותי הוצאה לאור
מקצועיים ברמת גימור גבוהה:
כתובה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
עיומוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.
לקבלת הצעה 050-4164500

הַקְדָּמָה

על התורה הקדושה נאמר (דברים ד, ו): "כי היא חכמתכם ובינותכם לציני העמים". ואכן, בכל הדורות היו ידועים ישראל עם מקבלי התורה, פעם החכם והגבון ביותר עלי אדמות.

בכל שנות הגולה הארכות, במזרח ובמערב, וסו הפמרים שונאי ישראל בסייע קמץ מומרים אכולי שנאה, להביס את חכמי ישראל בנחמים פומביים, לרב בנחכות המלך והשרים.

פעמים רבות עוד יותר וסו חכמי הדתות השונות, מלכים ושרים, להציב שאלות ואתגרים בפני חכמי ישראל או בפני יהודים פשוטים מן השורה.

ותמיד, תמיד היתה ידם של היהודים על העליונה. כל ופוח הסתים בכשלונו צורב לנצרות ולאסלאם, ובנצחון מוחץ ליהדות הנצחית והאיתנה.

לעיתים היה הדבר בעוכרנו. כאשר ראו שונאינו כי אין בידיהם לנצח את חכמי ישראל בנחמים ובהתנצחיות, היו גוזרים גזרות, כגזרת שרפת התלמוד, גרושין וגליות. אולם גם בזאת לא עלה בידיהם להשמיד ולהתם את חכמת ישראל מעל פני האדמה.

הכטחת הבורא ותכרה התקיימה במלואה, וכאמור (שם): **ו"שמרתם וציתתם כי היא חכמתכם ובינותכם לציני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם וגבון הגוי הגדול הזה".**

פן נוסף בחכמת ישראל אל מול העמים כרוך בסיעתא דשמיא מפלאה. ספורים רבים מתהלכים על יהודים תמימים ופשוטים, שהצליחו להכריע כמרים מפלפלים ומנסים, מבלי שהתכוונו לכה. היתה זו סיעתא דשמיא עצומה שהנחתה את אותו יהודי פשוט להתבטא באפן מסים, או לסמן בידי או בראשו לאות פלשה, שהתפרט באפן שונה לחלוטין במחו של הכמר, אשר היה בטוח כי הנה, היהודי מביס אותו בנקל...

עם השנים הצטברו ספורים רבים על חכמתם ושנינותם של היהודים, כמו גם על הסיעתא דשמיא שגולתה לצמנו בכל דור ודור, לשמר ולהגן עליהם מפני אויביהם ושונאייהם. וספורים אלו, כדרךם של ספורים, עוזרים מאב לבן ומסב לנכד, לדורות עולם, למען ישמעו ולמען ילמדו כי אין חכמה כחכמת ישראל ואין אהבה כאהבת ה' לעמו.

בספר **"חכמתחיקותא"** קבצו ולקטו מבחר ספורים שכאלו מכל הזמנים, על חכמתו של הרמב"ם ועל חכמתו של רבי יהודה הלוי, על שנינותו של רבי יהונתן אייבשיץ, ביולדותו ובגרותו, כמו גם על נצחונותיהם של יהודים פשוטים ותמימים, ממזרח וממערב.

"חכמתחיקותא" אינו מתמר להקיף בתוכו את כלל חכמת ישראל בכל הדורות, אלא אך לגעת, בנימת הומור ושנינות מעלת חיה, בקצה אדירת רחבת ידים זו.

תָּכַן עֲנִינִים

12 "אֲנִי לֹא יוֹדְעוּ"

14 הַצִּיּוֹר הַמְשֻׁלָּם

16 סוּד הַחֲכָמָה הַיְהוּדִית

18 שְׁלֹשׁ הַתְּרוּפּוֹת

20 .. מִי מִחֲפֵשֵׁט לְהִתְפַּטֵּר מִסוּס?

22 הַמְּלָאכִים הַמְּוַגְּנִים

24 גִּנְבֵי הַנְּעִלִים

26 הַחֲרוּז שֶׁנִּתְחַרַז מֵאֵלָיו

28 הַקִּיסָר מִן הַקִּיר?

30 צִפְּסוּ צְרוּף לְהִתְבַּיֵּשׁ

ל"חֲכַמְצַחִיקוֹתָא" יֵשׁ עֶרְף

חֲנוּכֵי מוֹסָף, בְּאֶשֶׁר הוּא מְעוּדָד

וּמְדַרְבֵּן אֶת יוֹדְעוֹ - הַגְּדִלִים

בְּדוֹר שְׂרָאשׁוּ מְסַחֵר מְפֻלְאֵי

הַטְּכְנוֹלוֹגְיָה - לֵידַע וּלְהִבִּין כִּי הַחֲכָמָה

הָאֲמִתִּית אֵינָה נְעוּצָה בְּתִכְנֵה כְּזוֹ אוֹ אַחֲרֵת, אֲלָא, לְהַבְדִּיל אֶלְפֵי אֶלְפֵי הַבְּדִלוֹת,

אֲךָ יִרְק בְּתוֹרַת יִשְׂרָאֵל. וְהַמְשַׁמֵּר אֶת הַתּוֹרָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, זֹכֵה לְחֲכָמָה

דַּעַת וְבוֹנֵה, כְּמוֹ גַם לְסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא כְּפוּלָה וּמְכַפְּלָה.

קוֹרְאִים יְקָרִים, אִם גַּם בְּמִשְׁפַּחְתְּכֶם עוֹבֵר סְפוּר כְּלָשְׁהוּ עַל חֲכָמְתוֹ שֶׁל יְהוּדִי

שֶׁנֶּאֱלָץ לְהִתְמוּדָד מוֹל גּוֹי שׂוֹנֵא וְעוֹיֵן, נִשְׁמַח אִם תִּשְׁתַּפּוּ אוֹתֵנוּ בּוֹ וּמִי יוֹדֵעַ,

אוֹלֵי בְּכֶרֶךְ הַבָּא שֶׁל "חֲכַמְצַחִיקוֹתָא" יִחַקֵּק גַּם סְפוּר זֶה לְדוֹרוֹת...

שְׁלָכֶם

אֲבָרְהָם אוֹחִיוֹן

32 דַּצ"וּן צִד"ש בְּאַח"ב.....

34 שְׁלֹשֶׁת הַרְמָזִים וְתִשׁוּבָתָם ...

36 יוֹם הַחַג שֶׁהִסְתִּים בְּמַאֲסָר ...

38 הָאֵם יָכוֹל חֲתוּל לְהַפְרֵן לְאָדָם?

40 מְשֻׁלַח תְּמוּנוֹת.....

41 הַפְּעַם הַיְחִידָה בָּהּ הִתְקַבְּלוּ דְבָרֵי הַכֶּמֶר

42 דַּת הַהֶבְרֵא!

43 כַּדִּוְרֵי סָרְק

44 צוּ פְרוֹק הַסְּכוּת.....

45 מִדּוּעַ לַיהוּדוֹת אֵין מִיִּסְיוֹנָרִים?

46 וְבִלָּה רְפוּרְמִית.....

47 תּוֹרַה בְּרוּחַ הַזְּמַן

48 בְּשָׂר בְּחֶלֶב

49 מִדּוּעַ הַקּוֹצִים אֵינָם נִפְגָּעִים?

50 בָּטָל מְכִירַת חֶמֶץ

51 הַכְּלָבִים אֵינָם מְאֲמִינִים בְּמִשְׁיָח!

52 שְׂאֵלָה בְּחֻשְׁבוֹן

53 רוּפְאֵי הַגִּיהֶנֶם

54 מִי יִבְנֶה אֶת חוֹמַת אֵן צִדוֹ?

55 כַּמָּה "נְבִיאִים" יֵשׁ לְמַסְלָמִים?

56 אֵיפֹה נִמְצְאִים הַמִּתִּים הַמְּסַלְמִים?

מתיכן החכמה הגדולה, לשאל שאלה קזאת את הכמרה!

הכל החל לפני שנה, פאשר החלשתי ללמד תורה.

מפיון שאני בור ועם הארץ, החלשתי ללמד בכל יום פסוק אחד, ולבקש מהחזן שיסביר ויתרגם לי אותו.

פשהגצתי לפסוק "ואנכי לא ידעתי", אמר לי החזן: "אני לא יודע".

הנצטרתי שבישתי את החזן והלכתי לרב, לשאל אותו.

אכל גם הרב אמר לי: "אני לא יודע".

מה זה "ואנכי לא ידעתי"?

הבנתי שמדבר בקש'יה חמורה ביותר.

פשהלכתי לראש הישיבה, וגם הוא אמר לי: "אני לא יודע".

הנה, הוא אמר שהוא לא יודע!

זלכו שאלתי את הכמרה את השאלה הזאתו אמרתי לעצמי, שאם החזן והרב וראש הישיבה לא ידעו מה זה "ואנכי לא ידעתי" - פשח גם הכמרה לא ידע זאתו

אדוני המלך, הגיע הזמן לבחון את חכמתם של היהודים. נצרו ונח בניו לבחון נציגי היהודים, ומי שישועה: "אני לא יודע" - יוצא להורגו

אני מסכים לרבים של היהודים, חודיעו זאת

מתח רב שרר בקהלה היהודית למשמע הבשורה. היהודים חששו שמא ישאל רבם שאלה שאינה בתחום ידעתי, וכך ימצא את מותו.

עד שלבסוף נמצא המוצא בדמות יהודי פקרי שהתנדב ללכת אל המלך.

אל תדאגו, פערתי ה, יהיה בסדרו יש לי פתרון!

הם לא מתביישים! שאלו פקרי להתנבם אתינו אראה להם מה זה!

ואכן, בהגיע היום המיועד, נצבו זה מול זה הכמרה והפקרי.

אתה לא נראה לי חכם במיוחד, פתחיל אתה!

אמר לי בבקשה, מהו פרוש המלים "ואנכי לא ידעתי"?

פשוט מאד, אני לא יודע!

נכון הוציאו אותו להורגו!